

КУБЕЦЬКА О. М.,
доцент кафедри
аналітичної економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент
ХОМИЧ Д. В.,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДОМІНАНТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

Фінансова стабілізація – це комплекс заходів фінансового менеджменту підприємства, спрямований на забезпечення стабільних показників розвитку підприємства в умовах мінливого зовнішнього середовища у коротко- та довгостроковій перспективах. Суттєвий вплив на ефективність фінансової стабілізації спричиняють її зовнішні та внутрішні чинники [1].

Зовнішній аспект фінансової стабілізації підприємства пов'язаний зі стабільністю макроекономічного середовища та регулюється системою оподаткування, нормативно-правовими актами.

До внутрішніх факторів фінансової стабілізації підприємства відносяться його ресурсний потенціал, матеріально-речова та вартісна структура капіталу.

Особливе значення має також стабільна динаміка, при якій забезпечуються високі результати функціонування підприємства.

Основна роль у системі управління підприємством відводиться широкому використанню механізму фінансової стабілізації. Це пов'язано з тим, що успішне застосування цього механізму дозволить зняти фінансовий стрес загрози банкрутства, або виходу із кризової ситуації.

Складовими елементами фінансової стабільності є: фінансова рівновага підприємства, ресурсна, потенційна та фінансова стійкість. Основними із цих складових фінансової стабільності є фінансова рівновага та фінансова стійкість.

Фінансова рівновага підприємства – це відповідність обсягів формування та використання (споживання) власних фінансових ресурсів.

Така фінансова рівновага досягається оптимізацією співвідношення між часткою коштів, що капіталізуються, і тією їх часткою, що спрямовується на споживання, а також узгодження джерел, формування та напрямів використання власних фінансових ресурсів, встановлення оптимального співвідношення між внутрішніми та зовнішніми джерелами формування власних фінансових ресурсів.

Фінансова рівновага залежить від ефективності облікової політики підприємства, політики формування та розподілу прибутку підприємства, амортизаційної, дивідендної, емісійної політики тощо [2].

Досягнення фінансової рівноваги – одна із найважливіших умов забезпечення фінансової стабільності, оскільки зростання можливостей щодо забезпечення приросту власних фінансових ресурсів означає підвищення фінансової стійкості та приводить до зростання ринкової вартості підприємства.

Рис. 1. Домінанти забезпечення фінансової стабілізації підприємств

Ресурсна стійкість – це оптимальна структура трудових і матеріальних, ресурсів підприємства. Вона сприяє економії витрат скорочення потреб у фінансових ресурсах на їх фінансування, а отже, приводить до зростання прибутковості підприємства.

Постійне збільшення прибутку дає змогу підприємству забезпечити в необхідній мірі формування власних фінансових ресурсів за рахунок внутрішніх джерел, що, у свою чергу, сприяє досягненню фінансової рівноваги та фінансовій стабілізації стану підприємства. Потенційна стійкість – це можливість підприємства щодо нарощування обсягів діяльності та його спроможність вийти на новий рівень фінансової рівноваги.

Підприємство може досягати як повної так і часткової фінансової стабілізації. Повна фінансова стабілізація досягається підприємством тільки при створенні передумов для стабільного зменшення вартості капіталу, що використовується, та постійного зростання ринкової вартості підприємства.

Фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів підприємства, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення. Фінансова стійкість – один із головних чинників, що впливає на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності.

Використовуючи елементи фінансового механізму, суб'єкти стабілізаційного управління спрямовують свою діяльність на досягнення цільових значень окремих параметрів керованої підсистеми.

Список використаних джерел:

1. Краус К. М. Стратегія фінансової стабілізації підприємств (на прикладі Центральної спілки споживчих товариств України): монографія. Полтава: Дивосвіт, 2010. 142 с.
2. Остапенко О. М. Сутність та особливості управління підприємствами в умовах кризи. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2006. № 6. С. 226-229.

КУЗЬМІНА І. Ю.,
*професор кафедри
загальної та клінічної патофізіології
Харківського національного
медичного університету,
доктор медичних наук, професор*

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО
НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ**

Розвиток системи підготовки майбутніх лікарів передбачає використання новітніх освітніх інформаційних технологій навчального процесу, підвищення його ефективності та якості. Досвід, накопичений у сфері медичної освіти як на міжнародному рівні, так і в Україні, дуже великий і характеризується різноманітними особливостями [1].

Проблеми вищої медичної освіти полягають в тому, щоб долучити студентів до норм життя, прийнятих в суспільстві, моралі, етиці, деонтології, які формують переконання лікаря, його життєву позицію, залежать від знань і уявлень про них [2].

Вища медична освіта є найважливішим інструментом підготовки висококваліфікованих лікарів, які в свою чергу забезпечують розвиток медичної науки та практики у майбутньому. Педагогічні технології в медичних ВУЗах України дозволяють вирішувати весь широкий спектр завдань соціальної педагогіки – профілактики, діагностики, адаптації та соціальної реабілітації студентів, що сприяє підвищенню їх професійної майстерності та якості надання медичної допомоги людям.

Останнім часом в Україні надається особливе значення проблемам медичної етики при підготовці нового покоління фахівців медичного профілю та особливо з питань біоетики у зв'язку з новими досягненнями у галузі новітніх технологій. Саме прорив у галузі сучасних наукових досліджень сприяють універсалізації навчальних програм, що дозволяють успішно здійснювати підготовку медичних фахівців відповідно до сучасних вимог охорони здоров'я та медичної науки.